

Núm. 81

Any XX

OCTUBRE 2004

Els Lluïsos d'Horta

Ibtihal

Carme Solé i Vendrell

Oli sobre tela. Tríptic: 285 x 800

Pintura encarregada per l'ajuntament de Barcelona
amb motiu de la celebració del Forum2004
Els nens i nenes retratats en aquest mural són reals.
Tots ells han sofert la guerra i les seves
conseqüències.

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

RETRATOS DE NIÑOS Y NIÑAS DE LA GUERRA

SUMARI

Festa de Sant Gaudenci	2
Pregó de la Festa Major	3
Oficis de dones d'Horta	4
Vocalia d'Animació Infantil	5
Beat Pere Tarrés i Claret	6
Parlant una mica de tot	7
Entrevista: Helena Bayés	8
Cinema/Teatre	10
Esbart Folkloric d'Horta	10
Excursionisme	11
Grup Fotogràfic d'Horta	11
Raconet infantil	12
Sala de lectura	12
El racó dels Lluïsos	12
Racó del centenari	13
Aquest món tan nostre	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
 - Departament de Benestar Social: 900 300 500
 - Imerso: 91 363 89 09
 - Informació Municipal: 080
 - Informació Telefònica: 1003
 - Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
- Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluïsohorta.org

<http://www lluïsohorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Angel Lorenzo Devesa	Josep Magrans i Breu
Carme Solé i Vendrell	Magdalena Cabacús
Carmina Lara	Manel Gausachs
Dora Serra i Espada	Mercè Sala
Esther Boira	Pere Carbonell i Fita
Ignasi Corominas,	Pere Solé i Sans
mossèn	Pere Solé i Serra
Josep Clot	Pilar Martí

Imprimeix: El Tinter, SAL
D.L.: B-12.935-89

FESTA DE ST. GAUDENCI, 12-9-2004

(Esquema del sermó de la missa solemne de Festa Major.)

Primera consideració

Som aquí complint el "vot de poble" que es va fer el 10 de setembre de 1731, d'honorar cada 2n diumenge de setembre a St. Gaudenci, com a co-patró, en agraïment al do de la pluja, obtinguda per intercessió del sant.

Complir "el vot de poble" és ser fidels a la voluntat dels nostres avantpassats, i sentir-nos hereus del seu treball, del seu esforç, de la seva fe.

Segona consideració

Si avui honorem a St. Gaudenci, bisbe d'Arcezo i màrtir del s. IV, no solament és en funció del que va suposar pels vilatans d'Horta de fa dos segles i mig.

Sinó també pel que ha de representar per nosaltres avui, de testimoni i d'intercessor.

Avui els nostres problemes no són l'aigua (com el s. XVIII), perquè els camps estaven ressecs, avui els problemes de la nostra barriada són més aviat: la pèrdua de treball, la manca de suport i atenció a la gent gran, les necessitats dels immigrants, els problemes de vivència, problemes de convivència i famílies desestructurades, els maltractes, les dones soles, el alcoholisme i la drogaaddicció...

Demanam, avui, la seva intercessió, perquè inspiri —en tots nosaltres— una dosi ben gran de solidaritat.

Tercera consideració

Sapiguem viure, sempre, el missatge de la Paraula de Déu, que acabem de proclamar.

Que ens sentim sempre en les mans de Déu, amb una infinita confiança en l'amor de Déu, com el nen a la falda de la mare.

Que enmig de les dificultats i les proves sapiguem viure sempre amb una gran serenitat i pau, sense perdre l'esperança, perquè visquem ben a fons el do de l'Esperit, que ha estat vessat en els nostres cors.

Disposem-nos ara a celebrar l'Eucaristia.

De la mateixa manera que demanem que l'Esperit transformi el pa i el vi en el Cos i la Sang del Crist...

Demanam que el mateix Esperit ens transformi en testimonis de l'Evangelí, amb el coratge i la força que van tenir aquells creients de les primeres comunitats cristianes.

Mossèn Ignasi Corominas

FESTA MAJOR D'HORTA

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR 2004

PREGONERA: CARMÉ SOLÉ I VENDRELL

Aquí tenim un resum —amb permís de l'autora— del pregó de la Festa Major. Remarquem amb [...] els fragments que ens hem saltat, sobretot les il·lustracions que ens feia a tots plegats, cosa que, tanmateix, li agraïm.

Bon vespre a tothom.

Veïns d'Horta, autoritats que ens representeu: avui, 11 de setembre, diada nacional de Catalunya, ens hem aplegat aquí per encetar la nostra Festa Major, la festa gran del nostre barri, extraordinària, aquest any 2004 perquè commemorem el Centenari de l'annexió de l'antic poble d'Horta a la ciutat de Barcelona.

[...]. Ara fa cent anys que els nostres avantpassats van fer un pas important en decidir unir-se a la ciutat de Barcelona. Va ser per a ells una decisió difícil, però eren conscients que si bé el poble d'Horta perdria la llibertat, amb aquesta unió guanyava el futur que forçosament havia de venir, futur que hem escrit entre tots i que anem construint amb el present de cada dia.

[...]. En aquests cent anys Horta ha viscut una guerra que li ha fet trontollar la convivència i fraternalment ha sabut guanyar-se una pau plena d'esperança.

[...]. Horta ha crescut sense parar i ha contemplat, impotent, com perdia horts, jardins, cases i carrers sencers: la Sinya, la font del carrer Chapí, punt de trobada...

[...]. Quatre o cinc generacions només ens separen d'aquell 1904, inici del segle XX que havia de precipitar canvis extraordinaris. A Horta res vivien ja aquests canvis, o potser només s'intuïen i fou probablement aquesta visió de futur la que va fer decidir els qui aleshores regien els destins d'aquesta vall a unir-se a la capital per tal de garantir-ne el progrés i la prosperitat.

Permeteu-me que us parli de les quatre generacions de Peres Solé de la meua família. El meu besavi, Pere Solé, que era regidor de l'Ajuntament que va lluitar el poble d'Horta a la ciutat de Barcelona. El meu avi Pere, fill de ca la Rosa, que va ser alcalde de barri en temps de la República. L'oncle Pere que, feliçment, avui ens acompanya i que té el privilegi d'haver viscut gairebé aquests cent anys. De

petit ja organitzava sessions de teatre per als nens del seu carrer, a la Baixada del Mercat, i que ens ha fet riure i emocionar amb el seu Rovelló dels Pastors. I el meu germà Pere que treballa per al barri amb il·lusionada dedicació.

Però la meua família és una més de les tantes que han participat i participen activament en la vida d'aquest barri, socialment tan ric, com ens ho demostren les seves Entitats, antigues i noves, que persisteixen amb tanta vitalitat.

L'Horta de la meua infantesa gaudia dels avantatges de la ciutat gran, però conservava les millors característiques del poble que havia estat [...].

Nosaltres, els d'Horta, anem o baixem a Barcelona; sabem que quan pugem a Horta, passat Peris Mencheta l'aire se'n torna més fresquet. [...].

Recordo els gegants de la ciutat que omplien de festa la processó de Corpus i que, una vegada quan jo era molt petita, es van aturar a ballar, davant del meu balcó del carrer Chapí, perquè estava malalta. Jo me'ls mirava de darrere els vidres i em delia per a unir-me amb els veïns que omplien el carrer.

Els berenars de Festa Major al carrer Horta, amb una taula llarga parada al mig i un teatre de titelles. El carrer Salses, tan llarg, sense ni un sol cobxe, tot per a nosaltres. Els carrers entapissats de flors oloroses, de ginestra i de clavells. Les fulles de tardor a la nostra Rambla. La gent asseguda al carrer prenent la fresca. [...].

Els envellats bonics, plens de música i d'alegria, amb les seves pubilles, la més estimada per mi, Conxita Teruel, modista.

Tinc també un record petit i llunyà del mercat a la plaça Eivissa, aquesta plaça, centre del nostre barri i que mai no ha acabat de ser ni gaire bonica ni gaire plaça —algun dia potser ho aconseguirem.

Foto: Jordi Serra

Grup Musicant

Va donar solemnitat a la Missa la intervenció de la Coral Musicant, interpretant la Missa de Schubert. D.S.E.

FESTA MAJOR D'HORTA

Recordo el pont, els tramvies i els autobusos de pis; el teatre que ha format i forma part de la vida d'Horta, amb tota la seva gent: del Foment, dels Lluïsos, de l'Ateneu, de la Cooperativa...

Recordo també Horta solidària: gent a dalt de camions disposats a ajudar els damnificats de les inundacions del Vallès. Gent d'Horta que ha sabut i sap estar al costat dels qui ho necessiten.

Recordo persones que han estat importants per a la vida d'aquest barri: donya Juliana, la llevadora que va ajudar a néixer a tants de nosaltres; el doctor Laporta i el doctor Castellanos. En Marcel·lí farmacèutic, i per sobre de tot gran conversador; el senyor Pros, pescador de la Barceloneta que, amb paciència i veu de tro, ens va ensenyar a nedar; l'avi Mingo bomber, paleta dels bons i patge dels Reis d'Orient que durant molts anys va pujar per una escala molt llarga els dolços al balcó de l'Ajuntament de Barcelona. Recordo l'Úbeda acompanyant al piano les nostres cançons; els germans Tena, la mare Ramona Prats, la senyoreta Brígida, la senyora Carbonell, Isabel Sebarroja...

En Josep i la Ventura de la "Comrativa" que, fos l'hora que fos, ens proporcionaven aquelles patates que ens feien falta...

En Manel Bel, organitzador infatigable de festes per als avis; el senyor Ramon, cafeter i ànima del bar dels Lluïsos; l'estimat Ferran Bayés, en Joan Bonany, en Tomàs Mari, en Pep Montanyès, en Ricard Martínez i el seu pare Joan, la Maria de can Mayol, l'Isidre de les garrafes, les "Notes", la Barbareta del

mercat i la cacauera...

Amics, no pararia d'anomenar persones inoblidables que han escrit i escriuen la nostra història comuna.

Estic contenta de poder dir que em sento privilegiada d'haver crescut aquí, perquè Horta, per damunt de tot, ha estat i és un barri de bona gent.

Aquí he après que la vida és bonica i apassionant; he après a estimar el meu barri i les persones que hi viuen. També, i per damunt de tot, he entès que la pau, aquesta pau que tant desitgem, només la podem aconseguir amb una actitud d'amor envers els altres.

I ja per acabar, un record especial per al meu pare, Ferran, i la meua

mare, Matilde, i per la meua família, present i passada a qui agraeixo el fet de sentir que la vida, per més dura que a vegades se'n presenti, és valuosa si la compartim amb els qui tenim al nostre voltant.

Amics, construïm el present i el futur d'aquest barri [...]. Mantinguem viva la memòria d'aquesta Horta antiga i el deu fer. No ens aturem... però conservem, si us plau, aquest aire de poble que tant ens caracteritza i que fa que la vida sigui molt més amable per a tots.

Horta, avui barri de Barcelona, té molt a dir. [...] Visca el barri d'Horta i els seus veïns!
Visca la nostra Festa Major!
Que comenci la festa!

Carme Solé i Vendrell, sòcia núm. 43

FESTA MAJOR D'HORTA

OFICIS DE DONES D'HORTA

El 14/9/2004, al Centre Cívic Matas i Ramis, la Dora Serra i Espada va pronunciar una conferència sobre el tema *Oficis de dones d'Horta del segle XX*.

El contingut, preparat per una laboriosa i exhaustiva investigació, és una notable aportació a la preservació de la memòria històrica. Fent repàs dels oficis amb el suport d'imatges, posà en relleu el sentit de servei d'unes dones que havien de repartir el temps entre l'ofici i l'atenció a l'entorn familiar. (...) En el trajecte històric, des de les bugaderes a les dones que poden accedir, actualment, a estudis superiors, al conreu de les arts, de les ciències o a la pràctica rellevant d'un esport, aflorava la revolució silenciosa de les dones per a alliberar-se de discriminacions.

El públic que omplia la sala, interessat pel tema i la personalitat de la conferenciant, va aplaudir calorosament la seva intervenció. Es feu, ensems, la presentació del text il·lustrat de la conferència, la lectura del qual us recomano: cerqueu-lo.

Pere Carbonell i Fita

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

FESTA MAJOR D'HORTA 2004

Com ja va essent habitual, els de la Vocàlia d'Animació Infantil inaugurarem el nou curs durant la Festa Major d'Horta. Ho fem el primer diumenge al matí amb la xocolatada popular a la Plaça Eivissa. Enguany hem repartit tres-cents cinquanta melindros i altres tants gots de xocolata. Tot un èxit.

També vàrem col·laborar en la festa del carrer Feiú i Codina tot pintant i maquillant nens i nenes.

El mes d'octubre iniciarem la temporada de títols 2004/05 (que durarà fins a l'abril), el tercer diumenge de cada mes. Començarem el dia 17 amb *La Balena Elena*, de Títols Babi. El 21 de novembre tindrem teatre musical amb *El Sastre Valent* de la Cia. Dreams Teatre i com que el mes de desembre, el tercer diumenge ens coincideix amb *Els Pastorets* que sempre representem, aquest any hem decidit aprofitar les vacances escolars tot fent una sessió a la tarda, concretament el dimarts 28 ens visitarà *El Gat* amb Botes de la Cia. Catacrac Teatre.

El dia 24 d'octubre reprendrem les nostres excursions familiars amb una visita per Collserola.

El dissabte 13 de novembre farem la Ludoteca i el 14 una altra sortida matinal.

El Pessebre el construirem el dia 11 de desembre, el 12 excursió i el Tió serà el dijous 23. Ja en rebreu informació.

Festa al carrer

Pere Solé i Serra

En categoria Sènior a partir dels divuit anys; 3r Javier Mateos amb 5'22"37, 2n Pedro Romero amb 5'22"21 i 1r Francisco Alvarez amb 5'15"12.

Els guanyadors de cada tram foren:

Asfalt: Daniel Romero (Júnior), amb 1'34"97.

Terra: Pedro Romero (Sènior), amb 1'39"50.

Neu: Francisco Alvarez (Sènior), amb 1'55"81.

El lliurament de premis fou el divendres 13 al cafè dels Luïsos.

A tots els guanyadors, l'henhorabona.

Pere Solé i Serra

Scalextric

IV RAL-LI D'SCALEXTRIC D'HORTA-GUINARDÓ

Els passats 11 i 12 de setembre, al Luïsos ens visitaren més de cent persones cada dia per poder gaudir del quart Ral-li Scalextric d'Horta-Guinardó que organitzem juntament amb la Federació de Comerciants Cor d'Horta i el Club Ral-li Slot Horta.

Els participants, englobats en tres categories, anaren participant al llarg del matí.

Val a dir que aquest any les tres pistes eren impressionants i la dificultat extrema.

Es molt divertit de veure com pares i fills pateixen tot demostrant la seva habilitat.

Els guanyadors en la categoria de Cadets fins als deu anys foren; 3r Alex Aymerich amb un temps de 5'51"54, 2n Gerard Bonavida amb 5'48"28 i 1r Alex Dolç amb 5'34"36.

En la categoria Júnior d'onze als disset anys; 3r Raul Aguilera amb 5'35"59, 2n Oscar Ribó amb 5'29"60 i 1r Jesús López amb 5'23"96.

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

NOTÍCIA DE ROMA. BEATIFICACIÓ

DEL BEAT PERE TARRÉS I CLARET

Va arribar el moment tan esperat pels cristians de Catalunya. El metge apòstol de la joventut i sacerdot, Pere Tarrés i Claret, ja és beat. Així ho va proclamar el Papa al santuari de Loreto, davant 250.000 persones.

Pere Tarrés nasqué a Manresa, fill de família obrera, el 30 de maig del 1905. Metge des de l'any 1927. Personalment, jo tinc bon record d'haver estat atès per ell d'un problema d'estómac, amb visites al seu consultori de Gràcia i a l'hospital de Sant Pau, d'on era metge auxiliar.

El 1931, fundat per mossèn Albert Bonet, neix la Federació de Joves Cristians de Catalunya, moviment apostòlic a l'estil de la JOC belga, que va arribar als 18.000 afiliats escampats per tota la geografia catalana, però no li fou possible sobreviure a la persecució religiosa desfermada el 1936. Pere Tarrés s'hi sent cridat des del primer moment i n'ocupa el càrrec de vice-president. Recordem amb emoció el seu acte de propaganda de la Federació que tingué lloc a l'antic "Local", avui Aula Parroquial.

Com a conseqüència, el 30 de juny del 1932, amb assistència de mossèn Albert Bonet i de Pere Tarrés, s'inaugura el nostre grup "Rector Salsas", amb actes a la Parròquia i al col·legi "La Salle" del carrer Chapí.

Arriba el fatídic 18 de juliol del 1936. Precisament aquell dia començà a Montserrat una tanda d'exercicis espirituals per a dirigents de la Federació de Joves Cristians de Catalunya. I és el dia 19 quan mossèn Bonet informa telefònicament a Tarrés que el dia abans havien començat a Barcelona els incendis d'esglésies i convents. De resultes de la conversa, els dos metges exercitants, Tarrés i Perellada, abandonen Montserrat amb una missió delicada i urgent: obtenir de la Generalitat de Catalunya protecció per al monestir contra la probable arribada dels incendiaris. Surten en un cotxe ple de rètols "MÈDICO" i "METGE", amb una grossa bandera blanca i una creu roja improvisada. El viatge és tota una odissea, amb nombrosos controls, individus amb fusells, esquivant camions amb cartells de CNT, FAI, POUM. La missió va tenir èxit i l'endemà arribava a Montserrat el comitè d'incautació del monestir per part de la Generalitat. No varen tardar a arribar els incendiaris, però no pogueren fer res contra la incautació. Tarrés i Perellada, de la Federació de Cristians de Catalunya havien salvat el monestir de Montserrat.

Després de molts ensurts i amenaces, el doctor Tarrés és reclamat al front de guerra com a tinent metge per atendre els ferits de la Brigada 133. Experimenta amb dolor els terribles sofriments

propis d'un conflicte bèl·lic, i així ho deixa escrit al seu Diari de Guerra. Anarquistes i comunistes amb qui es barreja, el respecten tot admirant el seu lliurament total al servei dels ferits.

Acabada la guerra el 1939, demana ser admes al seminar, i el 30 de maig del 1942 és ordenat sacerdot. El dia següent celebra la seva primera missa a la basílica de la Verge de la Mercè, de la qual guardo un record inesborrable. Vaig tenir

l'oportunitat d'assistir-hi, estratègicament situat a l'altar major, a pocs metres d'ell, cosa que em permeté ser fidel testimoni d'un impressionant moment de la Consagració. Com recordo el celebrant, genoll en terra, quasi sostingut pels assistents, completament extasiat, contemplat en les seves mans, estona i més estona, el pa que per primera vegada havia transformat en el Cos del Crist!... Escena que es repetí enlairant el calze... Inoblidable!

El bisbe li encomanà diversos ministeris. Com a consiliari d'Acció Catòlica, el 25 d'abril del 1945 el nostre Centre Parroquial s'honorà amb la seva presència en acte de revisió de la nostra joventut.

Tarrés sentia una gran devoció per la Mare de Déu, per la especialment devot de la Mare de Déu de Núria, el santuari de la qual visitava freqüentment. El 8 de setembre del 1951 s'hi inaugurà la "font del Dr. Tarrés", amb la seva imatge, i esculpides unes paraules seves.

Als 45 anys d'edat cau abatut per la seva malaltia i el dia 31 d'agost del 1950 moria santament al sanatori de la Mare de Déu de la Mercè que ell mateix havia fundat per a tuberculosos pobres. Les seves despulles descansen a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià.

La darrera vegada que vaig escoltar la seva paraula, sempre edificant, va ser poc abans d'emmalaltir, en una trobada casual a la porta de l'església de Santa Anna. Ell en sortia i jo em disposava a entrar-hi.

Es que hem vist, hem escoltat i hem tractat Pere Tarrés, estàvem convençuts que havíem vist un sant, havíem escoltat un sant, havíem tractat un sant en aquest terra. I així ha quedat confirmat amb la seva beatificació. Ara és el nostre intercessor dalt del Cel. Beat Pere Tarrés, pregueu per nosaltres.

Si el bon Déu m'ho permet, al nostre pròxim BUTLLETÍ dedicaré unes ratlles a la gloriosa Federació de Joves Cristians de Catalunya.

Pere Solé i Sans, soci núm. 1

PARLANT UNA MICA DE TOT

NOMBRE I NÚMERO

ELS mots nombre i número es confonen sovint i no s'utilitzen adequadament.

Nombre. La paraula nombre té els significats següents:

1. És un sinònim de quantitat. Per exemple:
—*Hi va assistir un gran nombre de convidats.*
—*El nombre d'exemplars d'aquest llibre és molt reduït.*
2. S'utilitza com a concepte matemàtic. Per exemple:
—*Nombre enter, nombre fraccionari, nombre natural, nombre negatiu, el nombre 8.*
3. S'utilitza com a mesura gramatical. Per exemple:
—*El gènere i el nombre dels adjectius.*

Número. La paraula número es fa servir en els casos següents:

1. Per designar els elements d'una sèrie o col·lecció. Per exemple:
—*Publicarem un número extraordinari de la revista.*
—*Viu al número 32 del carrer de Mallorca.*
—*Consulteu la pàgina número 334 del manual.*
—*El número de telèfon de l'agència és el 934 567 890.*
—*Té el DNI número 37 777 888.*
—*Cal que indiqueu el número de registre.*
2. Per referir-se a un espectacle. Per exemple:
—*Un número de circ.*
—*Un número de ball.*

Abreviació. Molt important: en català, la paraula número s'abrevia així: Núm. o núm.
Hi ha força tolerància amb els que escriuen n.º o N.º o n° o N°, però, repetim-ho: en català està establert que hem d'escriure núm. o Núm.

DG de PL i Ma-Ga-Ma

EL CATALÀ MOLT INFANTIL

És que som —o tenim edat de ser— avis, recordem que "abans" hi havia "criatures de bolquers". Ara sembla que sols hi ha "bebés". "Abans" hi havia "criatures acabades de néixer" (també hi havia "nadons", però sols als llibres); ara, ja fa molts anys, hi "res-sien nascuts".
Potser ara no hi ha criatures de bolquers perquè les criatures, els bebés, no en porten, de bolquers; ara porten "panyals".

Ara als "bebés" se'ls dona "papilla". Què els donàvem, "abans", a les criatures de bolquers? Farinetes? Puré?

A la meua família es parlava de la titina. En d'altres es deia la pipa. Als llibres llegia el xumet. Però ara em temo que tothom diu chupete o pete.

"Abans" les criatures, fins a certa edat, es portaven

"a coll"; ara es porten "en braços".

Això em recorda una paraula que un nen d'uns quatre anys va dir, tot fent el plorídic, a la seva mare, en una telenovel·la mexicana:

—*¡Cárgame!*

Em vaig entendre en sentir-ho. Per dos motius. Pel que havia dit aquell chamaquito i perquè vaig pensar que a Catalunya i a Espanya poques persones més ho devien haver comprès. I em vaig preguntar com traduir, com adaptar, aquella petició infantil, al català. I vaig trobar la solució:

—*A coll!*

¿Encara ho diuen, els nens i les nenes catalans, quan volen que se'ls agafi a coll?

Ma-Ga-Ma

"PER INFORMAR" O "INFORMANT"?

En general, el gerundi té la funció de complementar un verb (és a dir, és equivalent a un adverbial), però no pot actuar com a complement d'un substantiu (és a dir, no pot ser equivalent a un adjectiu).

Així, són incorrectes expressions com:

- carta informant sobre els preus,*
 - circulant comunicant el nou horari,*
 - escrit notificant el nomenament,*
 - sentència condemnant el demandat,*
 - decret regulant les actuacions.*
- Cal substituir totes aquestes frases per altres construccions com, per exemple:
- carta per informar sobre els preus,*
 - circular en què es comunica el nou horari,*
 - escrit de notificació del nomenament,*
 - sentència que condemna el demandat,*
 - decret pel qual es regulen les actuacions.*

DG de PL i Ma-Ga-Ma

EL MAGRIB O MAGREB

Aquest comentari el dediquem a topònims i gentilicis relacionats amb el Magrib. El Magrib (o el Magreb) és la zona del nord d'Àfrica que agrupa el Marroc, Algèria i Tunísia, i els habitants del Magrib s'anomenen magribins (o magrebins).

Els habitants del Marroc són: marroquí, marroquina, marroquins, marroquines;

els d'Algèria, són: algerià, algeriana, algerians, algerianes;

els de Tunísia: tunisià, tunisiana, tunisians, tunisianes;

els de la ciutat d'Alger (capital d'Algèria): algerí, algerina, algerins, algerines;

els de la ciutat de Tunis (capital de Tunísia): tunisenc, tunisenca, tunisenca, tunisenques.

DG de PL i Ma-Ga-Ma

ENTREVISTA

HELENA BAYÉS I ARAGALL

Sòcia núm. 67. Nascuda el 26/6/1948, filla del carrer Martí i Alsina, 12, un carrer en el qual, quan era petita, només hi havia cases a la part dreta, tot entrant per Chiapi. La part esquerra, quasi fins a la cantonada, l'ocupava la firma de can Botey que tenia l'entrada per Feliu i Codina.

Helena: Des del balcó de la sala de tennis taulo dels Lluïsos podia veure el balcó de casa. La mare, que sabia on em podia trobar sempre, quan era hora d'anar cap a casa, sortia al balcó i feia senyals convingudes — no de fum, sinó amb les mans— perquè jo em donés per entesa i anés cap a sopar. En aquells anys, més o menys com ara, els Lluïsos solament s'obrien a les tardes i als vespres.

Dora: Em sembla que estava obert només les festes i vigílies. Els altres dies de la setmana calia entrar per la porta petita a l'hora d'anar a assajar teatre o ballets. Segurament que en els teus records ja començàveu a fer moltes altres activitats, com és l'arranjament de la sala Fòrum i fer funcionar la secció d'Agora, fent sessions de música i conferències remarcables... Però: Ja callo. Explica't tu. Parlem de quan eres petita que ja venies pel Centre.

Helena: El pare, Joan Bayés, era el porter del teatre, i l'oncle, Josep Roig, era l'acomodador. A més a més, el meu germà Ferran Bayés, onze anys més gran que no jo, ja actuava ballant ballets i fent teatre. Naturalment, jo em passava la vida al voltant de la família i participant de tots els actes que es feien en aquesta Casa. Quan vaig tenir l'edat per actuar jo també participava, de primer com a poble en Els Pastorets i La Passió, i després, com a actriu. La meua primera intervenció parlada va ser el 1961, als tretze anys, en Els Pastorets. Vaig passar el meu primer "casting".

Dora: Et van fer una prova per admetre't? A veure si m'expliques com va anar tot això.

Helena: El teu home, en Ferran Solé, que en aquells moments era president, va parlar amb en Josep Magrans que feia de director, i li va dir que jo ja tenia edat per a sortir a fer algun paper parlat als Pastorets. En Josep em va donar el paper de l'àvia del príncep i me'l va fer aprendre de memòria —cosa molt fàcil perquè em sembla que tota la mainada se sabia l'obra sencera— i me la va fer recitar davant dels actors grans. Vaig passar una vergonyosa!

Dora: Però te'n vas sortir molt bé. Jo et recordo fent de Marta, que li dèiem "la tomaquera", perquè portava les galtes vermelles com un tomàquet. Em sembla que des d'aquelles primeres intervencions dels tretze anys encara no has parat.

Helena: És cert. El teatre és la meua vocació i forma part de la meua vida. A les ordres d'en Josep Magrans vaig intervenir en moltes obres. La primera, amb un paper petit, va ser Carlota. Tinc un record especial per la representació de *Crimen perfecte*, una obra que m'hi-lusionava i, al mateix temps, em feia molta vergonya intervenir-hi. En Josep ens dirigia molt bé. Tothom disfrutava en aquell repertori d'obres. Qui no recorda *Nuestra Ciudad*? Va ser fantàstica! L'escena final del cementiri, tots els morts a les seves tombes i donant la benvinguda a l'última ànima d'ultratomba, la Carme Solé! Jo era la senyora Soames, també una ànima del més enllà. Com ploràvem totes les noies en els nostres respectius papers! Tot semblava tan verdic, tan emotiu!

Dora: Apart d'en Josep Magrans, vas conèixer altres directors, com per exemple el senyor Joan Miralles.

Helena: Jo sentia gran admiració pel senyor Joan. Sabia donar tan bons consells sobre la manera de parlar i de callar dalt de l'escena! Vaig sortir en una de les obres dirigides per ell que es deia *Tres monjats*. Jo era una de les monges i en un moment donat havia de marxar d'escena, parar-me i fer-me enrera, mirar i marxar. Els seus consells em van ser útils: em va fer entendre la importància d'un "mutis". Ho vaig captar i fins em van aplaudir!

Dora: Parla'm dels companys, sobretot del company de la teua vida, en Manel Bartomeus.

Helena: Un altre enamorat del teatre! Vam començar a festejar quan jo tenia setze anys i ens casem al cap de cinc anys, l'any 1969. Com que el seu pare dirigia la companyia del Gremi de Forners que actuaven al teatre CAPSA, ens donava papers tant al Manel com a mi. Vam actuar a les seves ordres una llarga temporada, sense deixar Horta i els Lluïsos, sobretot quan comença a funcionar el Grup d'Estudis Teatral d'Horta amb en Pep Montanyès de director.

Dora: Em sembla recordar que la primera representació del nou grup va ser improvisació de Nadal, un arranjament molt especial dels Pastorets d'en Folch i Torres amb música de l'Arzabalaga, una adaptació de temes populars. Va ser una revolució! Va ser el començament de la confrontació de dues generacions i de dos estils molt diferenciats: per a uns, fabulós; per a uns altres, escandalós!

Helena: Saps que aquella improvisació de Nadal ens va costar pagar una multa a la família Folch i Torres? Ens van denunciar per haver manipulat l'obra de l'autor. Això ho he sabut després, perquè nosaltres, els Joves, no ens ocupàvem pas de la part econòmica o administrativa. Nosaltres estàvem entusiasmats assajant el *Crist Misteri* que va tenir un èxit esclatant. Després vingueren les representacions de *l'Oratori per un home sobre la terra*, *l'Ombrà de l'Escorpi*, *la Fira de la Mort*, *l'Antígona*, una traducció de Joan Maragall, i un llarg etcètera.

Dora: Ja que hem anomenat l'Arzabalaga i la seva música, explica'ns el "muntatge" del teu casament amb en Manel.

Helena: Ens vam casar a la Parròquia de Sant Joan

d'Horta. El celebrant va ser Jaume Arnella que s'estrenava de capellà i feia posar nerviós a mossèn Roselló perquè no sabia seguir el ritus. Vam tenir música extra amb el conjunt de *La Locomotora Negra*, que eren companys que actuaven als Luïsos. La meua entrada a l'església va ser el so de *Cuando los santos marchan* de paseo, una peça clàssica de jazz. Durant la cerimònia sonaren fragments de la música inclosa en l'obra de l'Oratori d'un home sobre la terra, un arranjament teatral de Vidal Alcover i que estàvem representant al Centre. Hi hagueren molts aplaudiments durant la cerimònia que semblava una obra teatral. Va ser un casament que va causar molta controvèrsia.

Dora: Ara en diríem "marro". Ens vols explicar alguna anècdota dels teus anys de teatre als Luïsos?

Helena: Quan jo encara no actuava, el meu germà Ferran feia de Centurió a *La Passió*. S'estudiava el paper al menjador de casa, a tota veu. Jo m'armagava sota la taula per escoltar-lo i em feia un tip de plorar cada vegada que ell recitava la parrafada final de la llança clavada al cos del Crist. Uns anys després, en Ferran feia el paper de Jesús i jo era una de les Maries que en l'escena del davallament havia d'aguantar el llençol mentre el desclavaven de la creu i el baixaven a poc a poc. Jo tenia tanta por que calgués el meu germà que no cedia ni un pam el llençol i, naturalment, no el podien baixar. En Ferran, a mitja veu, em deia: *Helena, deixa anar el llençol! Helena, que m'estàs encetant l'axella!...* Un desastre! Per fi vaig obeir i després em vaig guanyar una forta escandàleria.

Dora: És bo recordar temps passats i constatar que tot, de mica en mica, va canviant.

Helena: Quan en Pep ens va plantejar que volia fer una Companyia Professional, en Manel i jo, que teníem ja els dos fills petits, ens vam fer enrera i solament actuàrem esporàdicament. Continuàrem com a amateurs, el que hem estat sempre, a les ordres de diversos directors: l'Armand Calafell, en Cisquet Vendrell, en Josep Magrans, i d'altres. El quadre escènic dels Luïsos s'anà dissolent i un grup ens incorporàrem al Foment on encara estem actuant.

Dora: Dius que ets amateur, però has treballat fora com a professional.

Helena: De primer, dos anys amb la companyia d'Enric Major que dirigia en Pep Montanyés. També he col·laborat al Liceu com a figurant. Actualment faig figura-

ció de cinema i publicitat —no em veureu aquí; és publicitat per a Sudamèrica, França i Alemanya—. Ara bé, m'he guanyat la vida fent de botiguera de merceria; de primer, vaig entrar de dependenta i, després, junt amb la Teresa Roig, vam portar la botiga *Sota de Pont*, a la plaça Eivissa, durant 21 anys. Ara faig de "cuidadora" geriàtrica, d'exercício d'àvia de tres néts.

Dora: Una bonica professió. Per molts anys puguis gaudir dels teus néts. Ara, si no vols explicar més anècdotes, digues, si et plau, unes frases de cloenda per als lectors d'aquest Butlletí.

Helena: El meu record d'infantesa i de joventut, sempre va ligat als Luïsos i el teatre. Penseu que vaig tenir una gran sort d'estar dins d'un col·lectiu que es preocupava per la cultura i els valors humans. Apart de les moltes coses que em van donar i ensenyar els meus pares, penso que als Luïsos vaig trobar un complement magnífic per poder arribar a ser una bona persona.

Dora: Veig que dones la ràd a la Carme Solé quan diu, en el seu pregó de la Festa Major, que Horta és, sobretot, terra de bona gent; encara més: de gent bona. Personalment, diré que és uns dels elogis que més m'agrada. Tant de bo sapiguem conservar aquest esperit! Només la bona gent és capaç de construir la PAU.

Dora Serra, sòcia núm. 42

Helena Bayés i Armand Calafell representant "Un barret de palla d'Itàlia"

can paulet

fruites i queviures

C./ Tojo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Quan un home és feliç, els enemics n'estan tristos, però quan és desgraciat, fins l'amic se n'aparta.
Eclesiàstic, 12; 9.

CINEMA

SETMANA DEL CINEMA ESPIRITUAL

Organitzada per la Delegació de Mitjans de Comunicació de l'Arquebisbat de Barcelona, del 8 al 14 de novembre de 2004, els Jullios d'Horta se celebrarà la 1a SETMANA DEL CINEMA ESPIRITUAL.

Aquesta Setmana neix com una iniciativa per a promoure el cinema de valors humans i espirituals, procurant fer arribar una experiència de formació i diàleg al públic en general. La referència serà "Els camins de la reconciliació. El misteri del perdó".

* Els passis per a escolars seran diferenciats per a 3r i 4t d'ESO i per a 1r i 2n de Bàxillerat.

* Les sessions per a escolars seran a les 9.30, 12.30 i 15.30 h, de dilluns a divendres.

* Les sessions obertes seran a les 20.00 h.

* Cada sessió consistirà en una presentació cinematogràfica, projecció d'una pel·lícula i diàleg amb un professor especialista que insistirà en les dimensions espirituals. Es lliurarà també una guia didàctica.

Els films que es projectaran són:

- * *El abuelo*, de José Luis García;
- * *Hijos del mismo Dios*, de Yurik Bogayevicz;
- * *Solas*, de Benito Zambrano;
- * *Camino a casa*, de Zahang Yimou;
- * *Hoy empieza todo*, de Bertrand Tavernier;
- * *El color del paraíso*, de Majid Mjidi;
- * *Ararat*, de Etom Epoyan, i
- * *La ducha*, de Zang Yang.

Entre els professors conferenciantes hi haurà: Manel Bellmunt, Francisco Grané, Joan Farrés, Ignasi Salvat, Peio i Miquel Porter.

Secció de Cinema

TEATRE

4a MOSTRA DE TEATRE

Del dissabte 2 d'octubre fins al diumenge 28 de novembre de 2004, com a 4a Mostra de Teatre a Horta-Guinardó, es posaran en escena 9 obres teatrals:

Almenys no és Nadal, de Carles Alberola;

Distret, però no tant, de Joaquim Puigbò i Mayol;

Lo que hablan las mujeres, dels germans Álvarez Quintero;

La transició de la senyoreta Eulàlia, d'Alfredo Álvarez;

La Madame de Sade, de Yukio Mishima;

La Il·lució, d'Eugène Ionesco;

Fugaç, de Josep M. Benet i Jornet;

El Tartuf, de Molière, i

Rumors, de Neil Simon.

Totes aquestes obres seran representades —com les de les tres mostres anteriors— amb entrada lliure:

* cinc d'elles, al teatre d'aquest Centre Parroquial d'Horta;

* dues, al teatre del Foment Hortenc (Alt de Mariner, 15, tel. 934 291 040), i

* dues, al teatre del Grup Torxa (Telègraf, 69-71, tel. 934 358 095).

Secció de Teatre

ESBART FOLKLÒRIC D'HORTA

L'ESBART D'HORTA EN EL FÒRUM 2004 I EN LA MERCÈ 04

EL DIA 4 de juliol vam tenir oportunitat de fruit, a l'escenari de "la Marina" del Fòrum 2004 de Barcelona, de l'espectacle "Esbarts Dansant l'Imaginari (coreografia d'una tradició amb futur)".

Dit espectacle, co-produït especialment per al Fòrum de les Cultures per l'Agrupament d'Esbarts Dansaires i Fòrum Barcelona 2004, va ser possible gràcies a la direcció i imaginació del coreògraf Leonard Quintana i a la composició i direcció musical de Jesús Ventura com a cap visible de l'equip de producció al front d'uns cent dansaires en escena pertanyents a catorze esbarts.

Com en totes les grans ocasions, també el nostre Esbart hi tingué representació: Cristina Arnabat, Judith Charles, Anna Gómez, Sílvia Lorenzo, Aina Sorla i Anna Sarroca van aportar el seu esforç, disciplina i afeció dedicant-hi, des del mes de febrer, les jornades dels dissabtes des de primera hora del matí.

L'espectacle es compon, en primer lloc, d'un recull de danses tradicionals catalanes, per a passar a coreografies on es recullen les nostres festes i celebracions, continua amb coreografies de nova creació que tenen com a referent catalans il·lustres com Pau Casals, Salvador Dalí i Antoni Gaudí. Acabant amb el colofó del "Contraplà de la Pau", estrenat en aquesta ocasió, compo-

L'esbart actua al Forum

sat pel citat Jesús Ventura.

En resum, una gran posta en escena, innovadora, amb més de cent persones en escena amb una coordinació mil·limètrica, un públic que omplia les grades i que en va sortir entusiasmats.

Tot això, unit a les excel·lents crítiques dels mitjans de comunicació, va fer que ens toressin a delectar el passat 25 de setembre dins de la programació de les Festes de la Mercè en el escenari de la Catedral de Barcelona, con un gran èxit de públic que omplia la plaça. I allí actuaren també els dansaires d'Horta.

Àngel Lorenzo Devesa

EXCURSIONISME

NOVA ESTADA A BELLVER DE LA CERDANYA Del 6 al 13 de setembre de 2004

Es bonic anar a Bellver cada any. Sempre descobrim nous racons del nostre país.

Aquest any hem visitat la central tèrmica de Cercs on ens han fet una llarga explicació del seu funcionament i la seva utilitat. ¿Sabieu que consumeix cada dia 1200 tones de combustibles fòssils i carbó d'hulla procedent de Sudàfrica? I que l'aigua que gasta diàriament pesa unes 300 tones?

Aquesta tèrmica era de FECSA, que la va vendre a Itàlia. Ara, quan anem escassos de primera matèria, els en comprem. Paradoxal!

Aquest any hem anat a Castell de n'Hug, el Clot del Moro, on hem visitat el Museu del Ciment ASLAND. ¿Sabieu que va ser la primera fàbrica de ciment de Catalunya, l'any 1901, i que ara la tenim a Montcada i Reixac?

Una altra cosa hem fet aquests dies: visitar una granja d'ànecs d'aquells que engreixen per després treure-

ls-hi el fetge i fer-ne "paté". Tots hem acabat comprant-ne.

Hem caminat, o passejat —segons les possibilitats de cadascú— tot contemplant diversos llocs: el de la Perla, Comavella i Malniu.

També hem visitat esglésies i ermites romàniques: ermita de Sant Sebastià, a Oristà, Santa Eugènia de Nerellà, amb un campanar tort que sembla la torre de Pisa, l'església de Vilafranca de Conflent —i les coves Canaletes— i Sant Miquel de Cuijà.

Encara hem fet moltes més coses, com anar a Llívia i passejar amb carro, anar a Adràl a comprar formatge, i, oh, sorpresa!, trobem tancat. Ens quedem sense formatges! Però fem una costellada, anem al refugi nòrdic de Fornells i també el trobem tancat. Però sí que trobem obertes les botigues d'Àndorra, i, aha, a gastar euros!

El dia 13 al vespre arribem a Horta i encara tenim temps de participar en molts dels actes de la Festa Major 2004!

Pilar Martí Canal, sòcia núm. 264

GRUP FOTOGRÀFIC D'HORTA

UNA EXPOSICIÓ BEN LÒGRADA

TRASLLADAR en fotografies 100 anys d'Horta, ahir i avui, és una feina de titans. En Jaume Caminal (un dels millors fotògrafs no professionals de Barcelona) ens obsequia amb una exposició elegant, intensa i emotiva.

Sap donar la llum oportuna, l'angle i l'ambient apropiat a cada una de les seves obres.

Fotos del seu arxiu recollides i escollides amb paciència, ajudat per la Carme, resumeixen molt bé l'Horta de fa 100 anys i l'Horta d'avui.

Una barriada que porten al cor els seus habitants.

L'Horta rústica, la de les fonts, de les flors, de la pau... avui una Horta atrafegada, dinàmica...

Tot això, en les teves fotos ho tenim ben explicat. Gràcies, Jaume.

Josep Clot, soci núm. 2

CONCURS DE FOTOGRAFIA "LLIRI DE SANT LLUÍS" / Veredictes

A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta, secció d'aquest Centre Parroquial d'Horta, Els Lluïsos, reunits els senyors: Agustín Padilla Carroño, del Club de Fotografia de Badia del Vallès;

Francisco Serrano Garcés, de l'Agrupació Fotogràfica Prat, i

Ramon Vilalta Sensada, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, constituïts en jurat qualificador del

XLII Concurs Nacional de Fotografia "Lliri de Sant Lluís", emeten el següent veredictes:

Obres presentades i acceptades: 130, de 45 autors.

PREMI D'HONOR.— Títols: *Retrat 1*, *Retrat 2* / *Retrat 3*. Col·lecció d'Antonio Mañosas, soci FCF 416 de Sant Feliu de Llobregat.

PRIMER PREMI.— Títol: *Sense títol 1*, d'Alexis Torres, d'Algeciras.

SEGON PREMI.— Títol: *Mujeres de la Alberca*, de Fernando Vecino, del Prat de Llobregat.

TERCER PREMI.— Títol: *Obrers*, d'Antoni Gusch, de Barcelona. Soci FCF 1055.

Classificació social:
PRIMER PREMI.— Títol: *Infant 2*, de Llorenç Taberner. Soci FCF 1362-33.

SEGON PREMI.— Títol: *Espere*, d'Enric Sabaté.

TERCER PREMI.— Títol: *Cabana*, d'Ernest Sitjà. Soci FCF 457-33.

Grup Fotogràfic d'Horta

Foto: Jaume Caminal

Exposició Jaume Caminal

RACONET INFANTIL

ENDEVINALLES

(Làsmata)

Sóc una mata i no sóc planta, tinc as i no sóc carta, i el pobre que no em té, ja us dic que no descansa

(Gratano)

Encara que no sóc peix dins l'aigua m'estic, i cantant estic contenta així que arriba la nit.

(Tralle saes)

Semblo una serp i amb la serp sóc; si no ho saps, ets més dur que un soc.

(Gatortu)

Sembra una pedra que camina, té quatre cames i no és ovel·la, fa ous i no és cap gallina.

(Solucions a l'última pàgina)

Sabries dir el seu significat?

- Fa cara de bon any.
- Fa cara de pomes agres.
- Fa cara de pocs amics.
- Content com unes pasqües.
- L'au cau la cara de vergonya.
- És un caragirat.

CURIOSITATS

D'ocells, se'n coneixen unes nou mil espècies repartides per tot el món. Les espècies poden variar pel que fa a les formes i dimensions.

Per exemple:

- L'estruc té una alçada de 2,7 metres i pesa més de 150 quilos.
- El colibrí Elena, a l'illa de Cuba, fa tan sols 6 centímetres i pesa només 2 grams.

Rècords de plomes:

-El cigne té unes 25.000 plomes i els colibrís en tenen menys de 1.000. En alguns aus el pes de les plomes dobla el dels ossos.

RELACIONS

A) Cèrvol. B) Queixal. C) Llargada. D) Pelatge. E) Porc senglar. F) Urpes.

Relacioneu aquestes sis paraules amb les sis descripcions següents:

1. Mamífer remugant, de pèl curt i aspre, roig fosc, de potes llargues i cua curta. El mascle té banyes massisses i ramoses que perd i renova cada any.
2. El pèl d'un animal.
3. Dent molar.
4. Extensió d'un extrem a l'altre d'una cosa, del començament a l'acabament; la més gran de les dues dimensions d'una figura plana.
5. Ungles agudes i corbades.
6. Mamífer unguilat, considerat un porc salvatge, de pèl aspre i espès, negre, i ullals grossos que li surten de la boca.

EMBARBUSSAMENTS

Obre la porta i fa rac, d'un bot ha saltat el rec, més ben mutat que cap ric, en Pau li ha brat un roc i l'ha fet caure del ruc.

Amaga't, ruc, que a la plaça et duc.

Un ruc xic de Garraf va fer-se un tip de garrofes.

-Què fas aquí, Pepa?

-Pelo faves, Pau.

-Faves peles, Pepa?

-Faves pelo, Pau.

Carmina Lara

SALA DE LECTURA

Joan Viñas Bona

EL GOIG DE VIURE

De Francesc Viñas Rexach

Editorial Edimurtra

450 pàgines

Joan Viñas Bona ha estat pioner i mestre de la comunicació. Ràdio, televisió, relacions públiques... Personatge molt popular junt amb el "senyor Dalmau" (Emili Fàbregas) amb la "Campanya Benèfica" de RNE i també a l'inici de TVE. Va promoure moltes iniciatives en la seva tasca professional i en els àmbits cultural, social i eclesial.

Aquest llibre exposa experiències de la seva vida. L'autor, que és el seu fill, comença amb una frase que diu: "Un cap que sempre barrina, i una cor que sempre estima", i acaba dient: "El pare va tenir el goig de viure i va saber morir amb goig". Que profund! Per a mi, aquest llibre és una joia i ha estat un plaer llegir-lo.

P.D. ¿Us en recordeu, de la cançoneta del programa de la campanya que feien el senyor Dalmau i el senyor Viñas?

"Queridos niños y niñas, amados del corsazón, Señor Dalmau, señor Viñas, ya comienza la función."

Magdalena Cabacés

RACÓ DEL LLUÏSOS

El racó que buscàvem era la porta de sota l'escala del vestíbul.

Guanyador: **Joan Font i Revilla**

Endevineu el nou racó.

Premi: un rodet fotogràfic.

RACÓ DEL CENTENARI

EL CARRER DE CANIGÓ

El carrer on jo visc té un nom molt bonic. Ens recorda les muntanyes del Canigó.

Recordo que quan tenia cinc anys fins als onze anava a les Dominiques. Passava cada dia per aquell indret on hi havia una bòbila i tot el camí era al mig del camp. Jo vivia al carrer Belcaine. També és bonic el nom, que és d'un poble, segons tinc entès.

Canigó són les muntanyes, des dels Pirineus a continuació. Hi havia les del Canigó, a l'angle nord-est damunt les planes del Conflent i el Rosselló d'una banda, del Vallespir i de l'alt Empordà de l'altra.

El cançoner del Canigó havia cristal·litzat ja probablement abans de la Revolució Francesa.

Entre les llegendes del Canigó n'hi ha un grup que es refereixen a l'existència antiga d'un drac en un dels estanys de la muntanya.

"Canigó". Poema èpic en dotze cants i un epíleg, de Jacint Verdaguer. El poema tingué un acolliment entusiàstic i assenyala el moment més alt de les possibilitats creadores de Verdaguer.

Per la filiació romàntica, és dedicat "als catalans de França" i canta l'origen d'una Catalunya centrada i no pas limitada pels Pirineus. Té una abundància d'algües.

"Muntanyes del Canigó, fresques sou i regalades", fou escrit per Joan Maragall.

Recordo que la meua mare la cantava.

Esther Boira, sòcia núm. 405

EL CARRER D'HEDELLA

El nom d'Hedilla no sé pas a quin personatge pertany. Dins dels llibres que jo he tingut al meu abast, no he trobat tal nom. Cosa que m'ha sabut greu, perquè no he pogut fer una mica d'història d'aquest senyor.

El que sí que puc dir que aquests terrenys pertanyien a l'Hospital de Sant Pau, també anys enrera hi havia una bòbila que eren propietaris la família de ca l'Anxo. Ja més cap aquí hi havia uns horts i també una mina.

La cooperativa del Turó de la Peira va comprar aquest terreny i, junt amb el carrer de Canigó, van fer-hi pisos.

Jo visc al carrer d'Hedilla, núm. 15, 3r, 1a. Ja fa

35 anys que hi visc. És una barriada molt tranquil·la, i els veïns de la meua escala estem molt ben avinguts.

Ara hi ha més trànsit. El que molesta són les motos, a la nit, que baixen embalades.

Si tengué el gust de fer-me una visita, ja sabeu on és el meu piset. Això sí: a hores concretaades.

Pilar Martí

(El nom d'Hedilla pertany a un aviador que va ser director de l'escola Catalana d'Aviació i el primer pilot víctima a Catalunya, l'any 1917. En un principi, en ser traçat sobre els plànols, aquest carrer es va dir Londres. L'any 1922 van canviar-li el nom pel d'Hedilla. **Nota de Dora Serra.**)

Tintoreria Industrial
PENALBA

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vesir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

Flors Dante

Grup de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA
E-mail: FlorsDante@hotmail.com

TELEFÒRA
SOCI N.º 1778

Si vols conèixer-te,
observa els altres. Si
vols comprendre els
altres, contempla el
teu cor.
Frederick Schiller.

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest tercer trimestre del 2004:

Juny de 2004 (Des del 16/06)

Els sucus i refrescos desplacen el consum infantil de llet i aigua. Un estudi mostra que hi ha nens que no tasten l'aigua durant dies i d'altres que beuen un litre de coles diàri.

Juliol de 2004

Cassià M. Just compara els nous nomenaments episcopals amb els del franquisme.

Adéu al mite Brando. El gran actor nord-americà mor als 80 anys. Un golpe maestro, *Free Money*, *Basketball*, *L'illa del Dr. Moreau*, *Don Juan de Marco*,

Cristóbal Colón: el descobriment, *El passarell*, *Una àrida estació bian-*

ca, *La fórmula*, *Apocalypse Now*, *Superman*, *Missouri*, *Los últimos juegos prohibidos*, *L'últim tango a París*, *El padri*, *Queimada*, *La noche del día siguiente*, *Reflexos en un ull daurat*, *La comtessa de Hong Kong*, *La caça de l'home*, *Moritur*, *Dos seductors*, *Rebel·lió a bord*, *Un tipus dur*, *Piel de serpiente*, *El baile de los malditos*, *Sayonara*, *La casa de té de la luna de agosto*, *Els i elles*, *Désirée*, *La llei del silenci*, *Salvaje*, *Jul César*, *Viva Zapata!*, *Un tranvià llançat a descompte*, *Hombres*.

El Dalai-lama no participarà al Fòrum per motius de salut.

Reapareix Cerveces Moritz, una marca que, des del 1856 i fins a la dècada del 1970, va

estar molt lligada a Barcelona. També han comprat el bar El Velòdromo del carrer Muntaner amb la intenció de tornar-lo a obrir. Volen reeditar l'èxit de la Cerveceria Moritz.

Els conductors de les comarques alacantines que siguin condemnats per un delicte no greu contra la seguretat del trànsit visitaran les víctimes als hospitals acompanyats per guàrdies civils, per comprovar en persona les conseqüències dels seus actes.

Les adopcions a Catalunya s'han disparat un 51 per cent en aquest últim any.

Un minibus bomba causa més de setanta morts al nord de Bagdad.

Les noies maduren com a conductores dos anys abans que els nois.

Agost del 2004

El Fòrum farà una rebuixa en el preu de les entrades de nit.

Mor Cartier-Bresson, mite i mestre de la fotografia, creador de "l'instants decisius".

El Fòrum 2004 s'esquerda. L'edifici emblemàtic del recinte, tancat durant tres dies per despenjaments.

Un conductor begut i amb el carnet retirat s'accidenta a Calafell.

L'empresa Font Vella haurà de canviar la marca de les ampolles amb aigua que no procedeixi de la font del mateix nom a Sant Hilari Sacalm (la Selva) sinó de la de Si-güença.

El Regne Unit, primer Estat europeu que aprova la donació terapèutica. La Universitat de Newcastle usarà embrions humans per tractar la diabetis, el Parkinson i l'Alzheimer.

El Vaticà i grups religiosos britànics condemnen la decisió i la titllen de "moralment inacceptable".

Condemnen una dona als EUA per fumar davant dels fills. Una ordre judicial, motivada per la dispu-

La Caseta de l'Alba
Cortines · Edredons · Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Qui parla és esclau de les seves paraules.
Qui calla és senyor del seu silenci.
Lord Morningsinger.

ta que manté amb l'exmarit per la custòdia dels nens, l'obliga a no fumar davant dels petits, una nena de 8 anys i un nen de 10, per protegir la seva salut.

Comencen els Jocs Olímpics d'Atenes.

Una desfllada de més de 10.500 esportistes dona pas a setze dies de competicions olímpiques.

Joan Pau II torna a la cova de Massabielle en el seu 104è viatge a l'estranger.

Els veneçolians van en massa a les urnes per decidir el futur de Chávez.

El president de Veneçuela seguirà al poder fins al 2007 després d'obtenir més del 58% dels vots al referèndum.

Destituït el director d'Alcalá-Meco per tracte de favor a Mario Conde.

Catalans al K2 fa el cim. Jordi Corominas culmina en solitari i de nit l'últim tram de la ruta Magic Line, escalada només un cop ja fa 18 anys. Manel de la Matta, integrant de l'expedició Catalans al K2, mor al camp 1 en ple descens a causa d'una peritonitis.

Els tripulants del vaixell interceptat a Sierra Leone quan es preparava per transportar uns 500 immigrants a les Canàries havien planejat enfonsar-lo davant la costa de les illes per obligar les autoritats espanyoles a auxiliar el passatge i evitar que impedissin la seva entrada a port.

"El crit", d'Edvard Munch, robat a punta de pistola d'un museu d'Oslo.

L'eliminació de l'equip de bàsquet dels Estats Units a Atenes, en semifinals davant l'Argentina (89-81), es considerat un fracàs històric.

Setembre de 2004 (fins al 15/9)

Un comando bretxòb penetra en una escola d'Ossètia del Nord, causa 9 morts i reté uns 400 ostatges entre nens i adults. Els guerrillers demanen la retirada russa de Txetxènia i l'alliberament de presos condemnats per terrorisme.

Diada de Sant Ramon. Nova exhibició dels Castellers de Vilafranca que completen el 4 de 9 amb l'agulla, la torre de 9 i el pilar de 8 amb foire i manilles.

Nou bany de sang. Un mínim de 200 morts i 700 ferits, entre els quals molts nens, en l'assalt rus a l'escola d'Ossètia. Moscou justifica la matança i els governs occidentals s'horroritzen però "comprenen" l'atac militar.

Mor el professor Joan Oró. L'investigador català més popular i que ha tingut més impacte internacional va treballar per a la NASA durant tres dècades.

Catalunya guanya el primer torneig oficial d'hoquei patins que disputa.

El Papa beatifica Pere Tarrés. El pontífex es va adreçar en català als peregrins vinguts de Catalunya i els va manifestar que "el nou beat és un gran honor per a la vostra terra i la seva figura com a home, metge i prevener, un exemple lluminós per als cristians del nostre temps".

Diada solemne i reivindicativa. L'acte convocat per Maragall i Benach s'estrena amb solemnitat a la Ciutadella. El 92% dels ajuntaments hissen només la senyera en una jornada de no reivindicatiu.

Primers casos d'exàmens copiats fent servir missatges de mòbil. Un alumne fotografia l'examen amb el telèfon i l'envia a l'exterior, on amb l'ajuda d'alguna persona experta (un llicenciat, per exemple) resolndria el qüestionari i enviaria la xuleta com a missatge SMS a l'estudiant. Els fraus de les telexuletes, en les seves diverses modalitats, és una pràctica que es comença a estendre a Catalunya.

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

SOLUCIONS ENDEVINALLES

(1) Matalàs. (2) Granota. (3) Lletra essa. (4) Tortuga.

H O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 - Telèfon 93 357 65 54 - 08032 BARCELONA

Val més dir una paraula que fer un bon present, però l'home que és gentil de veritat, ho fa tot.
Eclesiàstic, 18; 17.

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General d'Acció Cívica